

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 5Cpr/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613206762
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dagmar Snopeková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:4613206762.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, samosudkyňou Mgr. Dagmar Snopekovou v právnej veci navrhovateľa: DALITRANS, s.r.o. so sídlom Veľké Bierovce 266, 913 11 Veľké Bierovce, IČO: 36 298 883, právne zast.: JUDr. Viera Nováková, advokátka so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, proti odporcovi: M. C., G.. X.X.XXXX, bytom V.. B. XXXX/XX, E., práv. zast. : JUDr. Margita Kytnarová, advokátka so sídlom Topoľčany, Sv. Cyrila a Metoda 4595/18, o vzájomnom návrhu odporcu o náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku, takto

rozhodol:

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcovi sumu 204 eur s 5,50 % úrokom z omeškania ročne od 30.10.2013 do zaplatenia, náhradu trov konania v sume 78 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 663,09 eur do rúk právnej zástupkyne odporcu JUDr. Margity Kytnarovej ,všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporcovi domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 14.5.2013 dané odporcom podľa §-u 69 Zákonníka práce a určenia, že pracovným pomere skončil dohodou dňa 14.5.2013. Návrh zdôvodnil tým, že odporca ako zamestnanec s navrhovateľom ako zamestnávateľom uzatvoril dňa 29.11.2012 pracovnú zmluvu na dobu neurčitú. Odporca pracoval na pozícii vodič motorového vozidla pre vnútroštátnu cestnú dopravu + ČR. Dňa 14.5.2013 navrhovateľ prevzal zásielku, ktorá obsahovala list označený ako „Okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnanca“ podľa §-u 69 Zákonníka práce, na základe ktorého odporca skočil s navrhovateľom pracovný pomer z dôvodu, že mu za mesiac marec 2013 neboli vyplatené tzv. diéty v sume 117,80 eur , ktoré odôvodnil odkazom na ustanovenie §-u 69 ods. 1 písm. b) ZP. Okamžité skončenie pracovného pomeru odporcu považuje navrhovateľ za neplatné z dôvodu, že odporca odôvodnil toto tým, že mu neboli za mesiac marec 2013 vyplatené cestovné náhrady vo výške 117,80 eur, pričom navrhovateľ ako zamestnávateľ vypláca stravné v zmysle §-u 13 ods. 1 až 4 v spojení s ust. §-u 14 zák. č. 283/2002 Z. z. o cestných náhradách, pre výpočet ktorého má navrhovateľ certifikovaný program. Stravné v mesiaci marec 2013 bolo na základe záznamu o prevádzke vozidla nákladnej dopravy vypočítané v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení. Z takto vyčíslenej výšky stravného však bola zrazená časť vo výške 117,80 eur, pretože odporca spôsobil navrhovateľovi dňa 27.3.2013 škodu, keď pri pracovnej ceste zišiel pri strete s protiúčim vozidlom do priekopy pri obci Nadlice. V dôsledku toho došlo k poškodeniu ťahača E. XXX V., návesu E.. V dôsledku uvedeného motorové vozidlo sa stalo nepojazdným. Navrhovateľ ako zamestnávateľ prerokoval s odporcom ako zamestnancom škodu a zamestnanec súhlasil s vykonaním zrážok zo mzdy v zmysle §-u 131 ods.3 ZP. Keďže navrhovateľovi vznikla škoda, pristúpil k vykonaniu zrážok zo mzdy resp. k vzájomnému započítaniu pohľadávok. Časť škody, ktorá vznikla si navrhovateľ započítal s nárokom odporcu na náhradu cestovných výdavkov, v dôsledku čoho nárok odporcu na ich zaplatenie zanikol. Stravné a vreckové nie sú súčasťou mzdy, uvedené stravné sa nezohľadňuje ani pri výpočte výšky priemerného mesačného zárobku ani napr. pri

určovaní výživného na dieťa, ani sa na neho nevzťahujú obmedzenia uvedené v § 131 ZP, pretože toto sa týka zrážok zo mzdy. Je možné aplikovať ustanovenia OZ o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov. Odporca od 26.4.2013 až 10.5.2013 bol práceneschopný, od 10.5.2013 však do práce nenastúpil, a to napriek výzve zamestnávateľa. Navrhovateľ sa snažil skontaktovať s odporcom za účelom uzavretia dohody o skončení pracovného pomeru, nakoľko netrval na tom, aby odporca u neho pracoval, avšak bezúspešne.

Vzájomný návrh odporcu z hore uvedených dôvodov žiadal ako nedôvodný zamietnuť.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil a vzájomným návrhom sa domáhal náhrady mzdy vo výške 1.425,32 eur, a to za stravné 117,80 eur, ktoré bolo splatné dňa 15.4.2013, náhradu mzdy vo výške 1.307,52 eur v zmysle §-u 69 ods. 4 ZP a náhradu za nevyčerpanú dovolenku s príslušným úrokom z omeškania 5,5% ročne od 30.10.2013 do zaplatenia. Po vyčíslení priemerného zárobku odporcu a uvedení zostatku nevyčerpanej dovolenky, odporca sa podaním zo dňa 28.4.2014 domáhal vzájomným návrhom od navrhovateľa zaplatenia stravného vo výške 117,80 eur, náhrady mzdy podľa § 69 ods. 4 ZP vo výške 986,02 eur a náhrady za dovolenku, ktorú si ku dňu skončenia pracovného pomeru odporca ako zamestnanec nemohol vyčerpať v počte 9 dní a vo finančnom vyjadrení 204 eur, čo spolu predstavuje sumu 1.307,82 eur a nad túto sumu do sumy pôvodne uplatnenej vzájomným návrhom zo dňa 30.10.2013 teda vo výške 117,50 eur spolu s úrokmi z omeškania k tejto istine prislúchajúcim zbral vzájomný návrh späť.

V písomnom vyjadrení k návrhu odporca uviedol, že splatnosť mzdy a súvisiacich nárokov - vrátane stravného bola 15-teho dňa nasledujúceho mesiaca, vyplácaním na účet zamestnanca. Navrhovateľ odporcovi cestovné náhrady za mesiac marec 20013 v sume 117,80 eur nevyplatil v termíne splatnosti. Odporca nespochybňuje že dňa 27.3.2013 došlo pri pracovnej ceste ku škodovej udalosti na ťahači a návесе navrhovateľa a nespochybňuje ani právo navrhovateľa na náhradu škody v rozsahu jeho zodpovednosti. Škodovú udalosť s ním zamestnávateľ v zastúpení p. A. C. prerokoval dňa 2.4.2013, spisali o tom zápis, kópiu z neho mu však zamestnávateľ odovzdal až 26.6.2013 s dopísaným textom. Ani prerokovanie nezakladá právo navrhovateľa na nevyplatenie finančných nárokov z pracovného pomeru v lehote splatnosti, ktoré nevyplatenie bolo dôvodom pre okamžité skočenie pracovného pomeru. V čase prerokovania škodovej udalosti dňa 2.4.2013 ešte navrhovateľ nemal škodu vyčíslenú. Preukázateľne bola škoda vyčíslená až dňa 20.5.2013 - vnútropodniková faktúra D2013/113 je z 20.5.2013, splatná 19.6.2013. Teda ak by boli splnené aj ostatné podmienky, tak najskôr až dňom 19.6.2013 resp.20.6.2013 by si mohol navrhovateľ započítať pohľadávku na náhradu škody proti odporcovi. Odporca namieta zápis zo dňa 2.4.2013 ako sporný, pretože kópia zápisu nie je identická s textom zápisu, ktorý on dňa 2.4.2013 podpísal.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k.5Cpr/2/2013-125 zo dňa 19.5.2014 tak, že :

Súd návrh navrhovateľa o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru dané odporcom a o určení, že pracovný pomer skončil dohodou dňa 14.5.2013 zamietla.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 1.307,82 eur s 5,50% úrokom z omeškania ročne od 30.10.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 78 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 544,21 eur do rúk právnej zástupkyne odporcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V časti sumy nad 1.307,82 eur do sumy 1.425,32 eur, t.j. 117,50 eur s úrokmi z omeškania súd konanie zastavuje.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie a Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 5CoPr/5/2014-153 zo dňa 24.6.2015 rozsudok súdu prvého stupňa v časti o zamietnutí návrhu navrhovateľa potvrdil. V časti týkajúcej sa výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporcovi sumu 1.307,82 eur s príslušenstvom napadnutý rozsudok zmenil tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 1.103,82 eur s 5,50% úrokom z omeškania ročne od 30.10.2013 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V ostatnej vyhovujúcej časti výroku nad sumu 1.103,82 eur s príslušenstvom ako aj v časti o výroku o trovách konania napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ, jeho právny zástupca a odporca sa na pojednávanie dňa 4.4.2016 nedostavili, ospravedlnili sa, preto súd prejednal vec v ich neprítomnosti, prihliadol pritom na obsah spisu a vykonané dokazovanie.

Právna zástupkyňa odporcu na pojednávaní dňa 4.4.2016 uviedla, že dnes predložené potvrdenie zostatku o dovolenky už bolo do spisu súdu navrhovateľom predložené na základe ich výzvy na jar roku 2014 a teda zostatok dovolenky celkom 9 dní je nesporný. Naďalej ale zotrvávajú na stanovisku odporcu, že absencia bola zamestnávateľom urobená až dodatočne po oznámení o skončení pracovného pomeru a tvrdenia, jednak v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku OS Topoľčany a jednak aj vo vyjadrení doručenom na súd a právnej zástupcovi odporcu e-mailom dnes, naďalej považujú iba za účelové a tak ako sa vyjadrili aj vo vyjadrení k odvolaniu dňa 26.6.2014, ktoré na súd podali 30.6.2014, toto tvrdenie je nepodložené a opiera to o nasledovné skutočnosti. Odporca bol do 10.5.2013 práceneschopný, bol to piatok a oznámenie o ukončení pracovnej neschopnosti poslal zamestnávateľovi až po skončení pracovnej neschopnosti, to znamená, že navrhovateľ sa o tom, že odporca už nie je PN dozvedel najskôr až po doručení tohto oznámenia, čo mohlo byť 13., resp. 14.05. možno aj neskôr. Dnes telefonovala s odporcom, ktorého zastihla pri výkone práce v Taliansku, takže jej nemohol promptne doručiť doklad o odoslaní oznámenia o skončení PN. Potvrdil, že po dobu práceneschopnosti so zamestnávateľom vôbec nekomunikovali, a že prvýkrát mu nariadil prácu, resp. nástup do práce až potom čo obdržal dňa 14.5.2013 oznámenie odporcu o okamžitom skončení pracovného pomeru. Vtedy mu vedúci dopravy navrhovateľa telefonoval, že skončenie pracovného pomeru považuje zamestnávateľ za neplatné a vyzval ho, aby sa okamžite dostavil do práce na zmenu nariadenú na 15.05. Keďže ale odporca považoval pracovný pomer za skončený, v zhode s oznámením o skončení pracovného pomeru, nevidel dôvod, prečo má do práce nastúpiť po jeho skončení. Pokiaľ ide o rozsudok krajského súdu tento v odôvodnení iba konštatuje, že sa v otázke dovolenky, resp. náhrady mzdy za dovolenku súd nevysporiadal s námietkou navrhovateľa, a v tejto časti považuje rozsudok prvostupňového súdu za nepreskúmateľný, preto sa taktiež nestotožňuje s tvrdením právnej zástupkyne navrhovateľa, že by krajský súd dal navrhovateľovi v tejto časti za pravdu. Okrem toho znovu poukazuje na už preukázané tvrdenie odporcu, že u tohto zamestnávateľa nemal nariadený výkon práce na sobotu a nedeľu a podľa harmonogramu, ktorý bol vyhotovený zamestnávateľom v danom čase, mal nastúpiť na zmenu dňa 15.5.2013 za podmienky, že bude práceschopný.

Na základe uvedeného, keďže navrhovateľ nepreukázal ani tvrdenie o dôvodnosti absencie, a nepreukázal ani, žeby vyzval odporcu na nástup do práce skôr ako pred skončením pracovnej neschopnosti trvajú na doterajšom návrhu a žiadajú, aby súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu v sume 204 eur, tak ako ju uplatňovali doposiaľ, aj s náhradou trov konania, ktoré vyšli dodatočne.

Súd doplnil dokazovanie v intenciách uznesenia odvolacieho súdu a zistil, že :

Odporca ako zamestnanec s navrhovateľom ako zamestnávateľom uzatvorili dňa 29.11.2012 Pracovnú zmluvu, na základe ktorej bol dohodnutý pracovný pomer na dobu neurčitú so vznikom dňa 30.11.2012. V zmysle zmluvy bol dohodnutý druh práce odporcu - vodič motorového vozidla pre vnútroštátnu nákladnú cestnú dopravu +ČR. Podľa ods. 2, vodič bude vykonávať prevažne práce spočívajúce v riadení motorových vozidiel na území Slovenskej republiky na základe pokynu nadriadeného, ktorý vodiča vyšle na pracovnú cestu, na základe pokynov nadriadeného efektívne a bez zbytočného odkladu vykonávať všetky úkony spojené s funkciou vodiča a starať sa o bežnú údržbu vozidla.

Listom nazvaným „Okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnanca podľa § 69 Zákonníka práce“ zo dňa 13.5.2013 odporca s navrhovateľom okamžite skončil pracovný pomer z dôvodu, že za mesiac marec 2013 bola splatná mzda do 15-tého apríla 2013 a za mesiac marec 2013 mu mzda, resp. mzdový nárok tzv. diéty (v zmysle zákona o cestovných náhradách a dojednané v pracovnej zmluve v časti 3 bod 4) neboli vyplatené v jej plnej výške resp. vôbec a to ani k dnešnému dňu a to v sume 117,80 eur t.j. do 15-tich dní po uplynutí ich splatnosti, a to s poukazom na ust. § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce s tým, že pracovný pomer sa končí dňom 13.5.2013.

Z Oznámenia navrhovateľa v spojení s výzvou zo dňa 31.5.2013 adresované odporcovi vyplýva, že považujú okamžité skončenie pracovného pomeru, ktoré im bolo doručené dňa 14.5.2013 za neplatné, pretože časť vo výške 117,80 eur titulom nároku na cestovné náhrady nebola vyplatená z dôvodu, že zamestnávateľ pristúpil k zrážkám zo mzdy, tak ako boli dohodnuté v zápise zo dňa 2.4.2013. Keďže nenastúpil odporca do práce, evidujú neospravedlnenú absenciu v práci, a to od 11.5.2013, nemajú

záujem o to, aby naďalej pracoval v ich spoločnosti a predložili odporcovi dohodu o skončení pracovného pomeru.

Toto oznámenie navrhovateľ odovzdal odporcovi do vlastných rúk až dňa 26.6.2013, podľa doručky na čl.15 spisu.

Zo mzdových listov odporcu a vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 27.3.2014 a potvrdenia zostatku dovolenky zo dňa 28.3.2014 vyplýva, že - január 2013 mal odporca hrubú mzdu 475,24 eur, odpracovaných hodín 184, február - 475,24 eur a 160 hodín, marec 2013 - 500,24 eur a 168 hod., priemerný hodinový zárobok predstavuje sumu 2,83 eur a priemerný počet odpracovaných hodín - 174 hod. za mesiac, priemerná mesačná mzda odporcu predstavuje sumu 493,01 eur, priemerný zárobok za výpovednú dobu dvoch mesiacov predstavuje $2 \times 493,01 \text{ eur} = 986,03 \text{ eur}$.

K 14.5.2013 mal odporca nárok na dovolenku v trvaní 7,5 dňa za rok 2013 a zostatok dovolenky za rok 2012 vo výške 1,5 dňa, t.j. spolu 9 dní. Podľa vyjadrenia navrhovateľa, navrhovateľ odporcovi krátil dovolenku podľa §-u 109 ods. 3 Zákonníka práce, nakoľko od 10.5.2013 nenastúpil do práce, a to napriek výzve zamestnávateľa, preto mu navrhovateľ viedol absenciu a krátil mu dovolenku.

Z písomného vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 1.4.2016 vyplýva, že tak ako už uviedli, odporca bol v čase od 26.4.2013 do 10.5.2013 práceneschopný, avšak po skončení PN do práce nenastúpil. Ako zamestnávateľ vyzvali odporcu, aby sa dostavil do práce, nakoľko mali pre neho pripravenú prepravu. Odporca však na túto výzvu nereagoval a do práce sa nedostavil. Odporca doručil ich spoločnosti okamžité skončenie pracovného pomeru dňa 14.5.2013, teda absenciu mu viedli za nasledovné dni: 11.5.2013, 12.5.2013 a 13.5.2013, teda spolu za tri dni. Odporca vykonával v ich spoločnosti funkciu vodič motorového vozidla pre vnútroštátnu nákladnú cestnú dopravu +ČR. V zmysle pracovnej zmluvy vykonával odporca prácu aj počas víkendov. Nakoľko odporca nepredložil doklad preukazujúci jeho PN počas týchto dní ani doklad preukazujúci prekážky v práci na jeho strane, viedli odporcovi ako zamestnávateľ absenciu od 11.5.2013 a zároveň mu krátili dovolenku v zmysle § 109 ods. 3 Zákonníka práce, v zmysle ktorého za každú neospravedlnene zameškanú zmenu (pracovný deň) môže zamestnávateľ krátiť zamestnancovi dovolenku o jeden až dva dni. K uvedenému pristúpili z dôvodu, že v danom prípade je potrebné jednoznačne kvalifikovať neprítomnosť odporcu ako zamestnanca na pracovisku za neospravedlnené zameškanie práce. Za uvedené obdobie krátili odporcovi dovolenku, a to v rozsahu dva dni za každý zameškaný pracovný deň, teda v rozsahu 6 dní. Zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku za nevyčerpanú dovolenku pri skončení pracovného pomeru. Tak ako uviedli v ich písomnom vyjadrení zo dňa 27.3.2014 priemerný hodinový zárobok odporcu predstavoval sumu 2,83 eur brutto, teda pri 8 hodinovom pracovnom čase by nárok na náhradu mzdy za jeden deň predstavoval sumu 22,64 eur, za 3 dni sumu 67,92 eur brutto. Túto sumu po vykonaní zrážok dane a príslušných odvodov sú ochotní odporcovi uhradiť. V zostatku považujú jeho nárok za nedôvodný a žiadajú v tejto časti t.j. vo výške 136,08 eur jeho návrh zamietnuť.

Podľa §-u 134 ods. 1, 2, 4, Zákonníka práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrtrok predchádzajúci štvrtroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrtroka, ak tento zákon neustanovuje inak. Priemerný zárobok sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok. Ak sa podľa pracovnoprávných predpisov má použiť priemerný mesačný zárobok, postupuje sa tak, že priemerný hodinový zárobok sa vynásobí priemerným počtom pracovných hodín pripadajúcich v roku na jeden mesiac podľa týždenného pracovného času zamestnanca.

Podľa §-u 109 ods. 3 Zákonníka práce, za každú neospravedlnene zameškanú zmenu (pracovný deň) môže zamestnávateľ krátiť zamestnancovi dovolenku o jeden až dva dni. Neospravedlnené zameškania kratších častí jednotlivých zmien sa sčítajú.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Rozsudkom č. k. 5Cpr/2/2013-125 zo dňa 19.5.2014 prvostupňový súd rozhodol tak, že:

Súd návrh navrhovateľa o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru dané odporcom a o určení, že pracovný pomer skončil dohodou dňa 14.5.2013 zamietla.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 1.307,82 eur s 5,50% úrokom z omeškania ročne od 30.10.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 78 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 544,21 eur do rúk právnej zástupkyne odporcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V časti sumy nad 1.307,82 eur do sumy 1.425,32 eur, t.j. 117,50 eur s úrokmi z omeškania súd konanie zastavuje.

Tento rozsudok bol rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoPr/5/2014-153 zo dňa 24.6.2015 potvrdený v časti o zamietnutí návrhu navrhovateľa. V časti týkajúcej sa výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporcovi sumu 1.307,82 eur s príslušenstvom odvolací súd napadnutý rozsudok bol zmenený tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 1.103,82 eur s 5,50% úrokom z omeškania ročne od 30.10.2013 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V ostatnej vyhovujúcej časti výroku nad sumu 1.103,82 eur s príslušenstvom ako aj v časti o výroku o trovách konania odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Predmetom konania tak zostala časť vzájomného návrhu odporcu, týkajúca sa náhrady mzdy za 9 dní dovolenky v sume 204 eur, keď v zmysle intencií odvolacieho súdu sa mal prvostupňový súd vypoariadať s námietkou navrhovateľa, že odporcovi krátil dovolenku za absenciu v práci v dňoch 11. až 13. mája 2013.

Na základe doplneného dokazovania v intenciách uznesenia odvolacieho súdu, súd dospel k záveru, že vzájomný návrh odporcu je aj vo zvyšnej časti nad priznanú sumu 1.103,82 eur s príslušenstvom dôvodný.

Odporca sa domáhal vzájomným návrhom od navrhovateľa aj zaplatenia náhrady mzdy za dovolenku, ktorú si ku dňu skončenia pracovného pomeru odporca ako zamestnanec nemohol vyčerpať v počte 9 dní, a vo finančnom vyjadrení 204 eur.

Navrhovateľ namietal, že odporca nepredložil doklad preukazujúci jeho PN počas dní 11.5.2013, 12.5.2013 a 13.5.2013, ani doklad preukazujúci prekážky v práci na jeho strane, viedli odporcovi ako zamestnávateľ absenciu od 11.5.2013 a zároveň mu krátili dovolenku v zmysle § 109 ods. 3 Zákonníka práce, v zmysle ktorého za každú neospravedlnene zameškanú zmenu (pracovný deň) môže zamestnávateľ krátiť zamestnancovi dovolenku o jeden až dva dni. K uvedenému pristúpili z dôvodu, že v danom prípade je potrebné jednoznačne kvalifikovať neprítomnosť odporcu ako zamestnanca na pracovisku za neospravedlnené zameškanie práce. Za uvedené obdobie krátili odporcovi dovolenku, a to v rozsahu dva dni za každý zameškaný pracovný deň, teda v rozsahu 6 dní. Zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku za nevyčerpanú dovolenku pri skončení pracovného pomeru. Priemerný hodinový zárobok odporcu predstavoval sumu 2,83 eur brutto, teda pri 8 hodinovom pracovnom čase by nárok na náhradu mzdy za jeden deň predstavoval sumu 22,64 eur, za 3 dni sumu 67,92 eur brutto. Túto sumu po vykonaní zrážok dane a príslušných odvodov sú ochotní odporcovi uhradiť.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že odporca bol do 10.05.2013 práceneschopný, bol to piatok a oznámenie o ukončení pracovnej neschopnosti poslal zamestnávateľovi až po skončení pracovnej neschopnosti, to znamená, že navrhovateľ sa o tom, že odporca už nie je PN, dozvedel najskôr až po doručení tohto oznámenia, čo mohlo byť 13.5.2013, resp. 14.05.2013 možno aj neskôr. Z kalendára je zrejmé, že dňa 11.5.2013 bola sobota a dňa 12.5.2013 bola nedeľa, teda dni pracovného voľna, v ktoré dni navrhovateľ odporcovi prácu nenariadil. Takisto navrhovateľ odporcovi nenariadil prácu ani na pondelok t.j. 13.5.2013. Podľa harmonogramu, ktorý bol vyhotovený zamestnávateľom v danom čase, mal odporca nastúpiť na zmenu dňa 15.05.2013 za podmienky, že bude práceschopný.

Podľa Pracovnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 29.11.2012 a jej článok I. ods. 1, odporca bol zaradený na pracovné miesto - vodič motorového vozidla pre vnútroštátnu nákladnú cestnú dopravu

+ČR, podľa ods. 2 s tým, že vodič bude vykonávať prevažne práce spočívajúce v riadení motorových vozidiel na území Slovenskej republiky na základe pokynu nadriadeného, ktorý vodiča vyšle na pracovnú cestu, na základe pokynov nadriadeného efektívne a bez zbytočného odkladu vykonávať všetky úkony spojené s funkciou vodiča a starať a o bežnú údržbu vozidla.

Navrhovateľ ničím nepreukázal, že vyzval odporcu na nástup do práce na deň 11.5.2013 až 13.5.2013, za výzvu na nástup do práce nemožno považovať navrhovateľovo písomné „Oznámenie v spojení s výzvou“ zo dňa 31.5.2013, ktoré navrhovateľ doručil odporcovi do vlastných rúk až dňa 26.6.2013 (doručka na čl.15 spisu) , nakoľko už v tom čase mal navrhovateľ od 14.5.2013 oznámenie odporcu o okamžitom skončení pracovného pomeru a uvedené oznámenie ani nástup do práce neobsahuje. Obsahuje oznámenie práve opačného charakteru a to, že navrhovateľ nemá záujem na tom, aby odporca v spoločnosti ďalej pracoval.

Odporca prostredníctvom právnej zástupkyne potvrdil, že po dobu práceneschopnosti so zamestnávateľom nekomunikovali, a že prvýkrát mu nariadil prácu, resp. nástup do práce až potom, čo obdržal dňa 14.05.2013 oznámenie odporcu o okamžitom skončení pracovného pomeru. Vtedy mu vedúci dopravy navrhovateľa telefonoval, že skončenie pracovného pomeru považuje zamestnávateľ za neplatné a vyzval ho, aby sa okamžite dostavil do práce na zmenu nariadenú na 15.05. 2013. Keďže ale odporca považoval pracovný pomer za skončený, v zhode s oznámením o skončení pracovného pomeru, nevidel dôvod, prečo má do práce nastúpiť po jeho skončení.

Na základe hore uvedeného, keďže navrhovateľ nepreukázal svoje tvrdenie o dôvodnosti absencie a nepreukázal ani, že vyzval odporcu na nástup do práce skôr ako pred skončením pracovnej neschopnosti, navrhovateľom evidované absencie a s ňou súvisiace krátenie dovolenky o 6 dní súd považoval za nedôvodné a ničím nepodložené a preto, keďže dospel aj k záveru, že odporca platne okamžite skončil pracovný pomer s navrhovateľom, vzájomnému návrhu odporcu vyhovel aj v časti náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku za rok 2012 - t. j. 1,5 dňa a za rok 2013 v počte 7,5 dňa, spolu 9 dní x 22,67 eur brutto za deň, čo predstavuje za 9 dní sumu 204 eur, ktorú dovolenku si odporca pre okamžité skončenie pracovného pomeru nemohol vyčerpať.

Súd z hore uvedených dôvodov zaviazal navrhovateľa zaplatiť odporcovi sumu 204 eur brutto, ktorú sumu vyplatí navrhovateľ odporcovi po vykonaní príslušných zrážok dane a odvodov netto aj s 5,50% úrokom z omeškania ročne od 30.10.2013, t.j. odo dňa, kedy bol vzájomný návrh doručený právnenému zástupcovi navrhovateľa do zaplatenia (v zmysle §-u 517 ods. 2 OSP), všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Na základe vyššie uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods. 1 OSP a odporcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli na zaplatenom súdnom poplatku za vzájomný návrh v sume 78 eur (z istiny 1.307,82 eur) a na trovách právneho zastúpenia v sume 663,09 eur vyčíslené podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), § 13 ods. 3, § 15 a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to za:

- úkony vykonané v roku 2013:

- dňa 30.7.2013 - prevzatie a príprava zastúpenia - 60,07 eur,

- písomné vyjadrenie k návrhu zo dňa 9.8.2013 - 60,07 eur,

- vzájomný návrh odporcu o zaplatenie sumy 1.307,82 eur zo dňa 30.10.2013 - 61,41 eur + 20,02 eur podľa §11ods.1písm.a) , § 10 ods. 1, spojenie vecí podľa § 13 ods.3 -1/3-ina zo sumy 60,07 eur spojenie vecí podľa § 13 ods.3 = 81,43 eur,

- pojednávanie na OS Topoľčany dňa 30.10.2013 -81,43 eur,

- úkony vykonané v roku 2014:

- za konanie pred súdom dňa 3.2.2014- vypočutie odporcu - súd nepriznal odmenu za tento úkon právnej zástupkyne odporcu, nakoľko tento úkon považoval za neúčelný, keď právna zástupkyňa bola upovedomená o tom, že pojednávanie bude odročené z dôvodu PN právnej zástupkyne navrhovateľa a odporca bol toho dňa vypočutý na jeho žiadosť vyššou súdnou úradníčkou,

- pojednávanie na OS Topoľčany dňa 5.3.2014 - 82,34 eur (podľa §-u 11 ods. 1 písm. a) -61,78 eur a podľa §-u 10 ods. 1 zo sumy 1307,82 eur - vzájomný návrh - 61,41 eur, spojenie vecí podľa §-u 13 ods. 3 , spolu 61,87 eur + 20,47 eur (1/3 -ina z 61,41 eur) = 82,34 eur,

- pojednávanie na OS Topoľčany dňa 28.4.2014 - 82,34 eur,
- pojednávanie na OS Topoľčany dňa 19.5.2014 - vyhlásenie rozsudku - 41,17 eur (1/2-ica z odmeny podľa §-u 13a ods. 4 cit. vyhl.), spolu 488,85 eur , 4x režijný paušál v roku 2013- á 7,81x4=31,24 eur a 3x režijný paušál v roku 2014 -á 8,04 eur x 3 =24,12 eur, spolu 544,21 eur,
- písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 30.6.2014 - 82,34 eur.

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre 5CoPr/5/2014-153 zo dňa 24.6.2015 bolo konanie o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o vzájomnom návrhu do sumy 1.307,82 eur právoplatne skončené. V konaní zostal len nárok zo vzájomného návrhu v sume 204 eur.

Úkony vykonané v roku 2016 podľa § 10 ods.1 cit, vyhl. zo sumy 204 eur

- pojednávanie na OS Topoľčany dňa 4.4.2016 -19,92 eur +režijný paušál 8,58 eur.

Spolu trovy právneho zastúpenia úspešného odporcu sú v sume 663,09 eur, na ktorých náhradu súd zaviazal navrhovateľa, ktorý vo veci úspech nemal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V zmysle § 205 ods. 1, 2, 3 O.s.p., sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).